

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **M. V. D.**, narozen „X“,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem,
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2019, č. j. MV-22217-5/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2019, č. j. MV-22217-5/SO-2019, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 9. 2018, č. j. OAM-1182-28/ZR-2017. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 871 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušil platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu na území České republiky a zároveň podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců udělil žalobci výjezdní příkaz na třicet dnů od právní moci rozhodnutí. Důvodem zrušení platnosti předmětného povolení bylo pravomocné odsouzení žalobce za spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), a to k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Žalobce též navrhoval, aby soud uložil žalovanému uhradit mu náklady řízení.

Žaloba

2. Žalobce byl přesvědčen, že žalovaný zásadním způsobem porušil své povinnosti odvolacího orgánu, jeho rozhodnutí odporovalo požadavkům na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obsaženým v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a zároveň bylo v rozporu s požadavky na činnost odvolacího orgánu, a to zejména s § 89 odst. 2 správního řádu. Nebyl zjištěn stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti, jak vyžaduje § 3 správního řádu. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou v rozporu s § 174a zákona o pobytu cizinců a při vydání těchto rozhodnutí byla správními orgány zásadním způsobem porušena ustanovení definující podmínky pro výkon jejich činnosti, zejména § 2 odst. 3 a 4 správního řádu.
3. Žalobce namítal, že byla zcela nedostatečně a v rozporu s požadavky § 3 správního řádu posouzena otázka přiměřenosti rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu. Správní orgán neprovedl žádné relevantní zjištění dopadů správního rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu do života žalobce. Tyto informace má přitom správní orgán povinnost zjišťovat i bez návrhu, neboť se jedná o řízení vedené z moci úřední, jak stanoví § 50 odst. 3 správního řádu. Správní orgán zjišťoval okolnosti svědčící v neprospěch účastníka řízení a zcela rezignoval na zjišťování okolností pro něj příznivých, ačkoli mu podstatné skutečnosti byly předloženy nejen samotným žalobcem, ale i jeho právním zástupcem v doplnění odvolání. Poukázal na to, že se na území České republiky nachází v podstatě od roku 2005, přičemž za tuto dobu si zde vytvořil zázemí a Česká republika se stala pro něho jeho jediným opravdovým domovem. Navíc žalobce na území České republiky žije aktuálně ve společné domácnosti se svou družkou N. C., nar. „X“, která je českou státní občankou. Správní orgán v průběhu řízení neučinil jediný krok, kterým by zjistil podstatné okolnosti pro posouzení možných dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Měl možnost provést např. výslech účastníka řízení, aby si ujasnil rodinné vztahy a všechny okolnosti, které mají význam pro posouzení přiměřenosti rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu. Nebyly tedy prakticky vůbec zjištěny relevantní okolnosti ve vztahu k otázce přiměřenosti napadeného rozhodnutí, když správní orgán neprovedl žádná samostatná zjištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Správnímu orgánu přitom bylo známo, že žalobce na území žije již podstatnou část svého života, podniká zde, je zde ženatý, a tedy jistě má na území vytvořeny značné vazby.

4. Správní orgán podle žalobce rovněž porušil ustanovení o dokazování před správním orgánem, když neprovedl navržené důkazy ani řádně nezdůvodnil, proč nepřistoupil k doplnění dokazování. Za takové odůvodnění nelze považovat strohé konstatování, že by provedení dalších výslechů bylo zbytečné, když zde jde o řízení zahajované z moci úřední, a tedy převážná část dokazování leží na správním orgánu, nikoli žalobci samotnému. Konstatování žalovaného, podle kterého výslech žalobce nebyl proveden z důvodu nadbytečnosti, žalobce považuje za důkaz rezignace na zjišťování skutkového stavu nezbytného pro vydání rozhodnutí.
5. Žalobce byl rovněž přesvědčen o nedostatečné individualizaci vydaných rozhodnutí. Přiměřenost zasažení soukromého života totiž nebyla posuzována ve vztahu k důvodům, pro které bylo povolení žalobce rušeno, tedy k předchozímu deliktnímu jednání. Předchozí odsuzující rozsudek byl pouze konstatován, avšak zcela byla opomenuta role žalobce ve všech případech a náležité posouzení závažnosti spáchaných skutků ve vztahu k likvidaci veškerého zázemí, které si žalobce na území České republiky za dobu svého pobytu vytvořil. Žalobce uvedl, že žije na území České republiky velkou část svého života, podniká zde, má zde rodinné příslušníky a přítelkyni, občanku České republiky, tedy zde má vytvořeno komplexní zázemí na rozdíl od domovské vlasti. Správní orgán pouze konstatuje předchozí odsouzení a bez dalšího nepřezkoumatelně dodává, že délku pobytu žalobce či jeho vazby nelze považovat za dostatečné důvody pro odhlédnutí od naplnění důvodu pro zrušení povolení k trvalému pobytu, když se dopustil příliš závažného protiprávního jednání. Správní orgány se vůbec nevypořádaly ani tím, že v případě trestné činnosti žalobce nejde o závažný zločin, nýbrž o trestný čin nižší závažnosti, tzv. „přečin“, kde horní hranice trestní sazby činí toliko 5 let. Na podporu svého názoru odkázal též na závěry Veřejného ochránce práv v řízení sp. zn. 2040/2011/VOP/VBG.
6. Žalobce se rovněž ohradil proti správními orgány tvrzené možnosti pobývat na území České republiky na základě jiného pobytového oprávnění. Takováto možnost je s ohledem na hodnocení právních předpisů ze strany správních orgánů [zejm. restriktivní výklad § 56 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců] prakticky vyloučena.
7. Následně žalobce citoval z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 68/2012-39, které detailně definuje podmínky pro přezkum zrušujícího rozhodnutí ve vztahu k povolení k pobytu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu podmínce, pro kterou mu byl zrušen pobyt, podle žalobce odporovalo § 68 odst. 3 správního řádu. Závěrem uvedl, že rozhodnutí správních orgánů je rovněž namíste označit za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Uvedl, že se v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, podle kterého byl dán zákonný důvod ke zrušení povolení k trvalému pobytu. V podrobnostech odkázal na předložený spis. Žaloba podle něj nepřináší žádnou novou argumentaci, která by zpochybňovala správnost napadeného rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce do dvou týdnů od doručení výzvy nesdělil svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Oznámením ze dne 26. 4. 2017 zahájil správní orgán I. stupně řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce dle § 87l odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 2. 2. 2015, č. j. 24 T 266/2014-603, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 To 144/2014-714, pravomocně odsouzen pro spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců.
12. Na oznámení o zahájení správního řízení žalobce nereagoval. Správní orgán I. stupně z evidence obyvatel zjistil, že žalobce je ženatý s paní S. M., nar. „X“. Manželka žalobce byla v řízení vyslechnuta, přičemž uvedla, že s žalobcem uzavřeli sňatek v roce 2015, ona se však po roce ze společné domácnosti odstěhovala a již nejsou v kontaktu. Nyní žije ve společné domácnosti s přítelem a očekává narození potomka. S žalobcem se plánuje rozvést. Uvedla, že žalobce má ve Vietnamu maminku a bratra, v České republice strýce, sestřenici a bratrance. Česky se domluví, ale neumí úplně dobře.
13. Dne 14. 9. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. OAM-1182-28/ZR-2017, kterým žalobci zrušil platnost povolení k trvalému pobytu na území České republiky dle § 87l odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, ve kterém uvedl obdobné námitky jako později v žalobě proti napadenému rozhodnutí. Zároveň zde bez bližší konkretizace konstatoval své bohaté sociální zázemí na území České republiky, které podle něj bylo správnímu orgánu známo. Navíc uvedl, že na území České republiky žije se svojí rodinou. Posléze žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.
14. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud se nejprve vypořádal s obecně formulovanými námitkami žalobce, ve kterých žalobce bez jakékoli konkretizace namítal nepřezkoumatelnost vydaných rozhodnutí, porušení povinností žalovaného jakožto odvolacího orgánu, porušení povinností správních orgánů

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyplývajících ze základních zásad jejich činnosti a s ohledem na požadavky stanovené § 68 odst. 3 správního řádu též nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí.

16. Takovéto obecné námitky nemají kvalitu žalobních bodů, neboť žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS, dostupný – stejně jako veškerá zde uváděná soudní rozhodnutí – na www.nssoud.cz). Obdobně např. v rozsudku ze dne 17. 2. 2006, č. j. 8 Azs 134/2005-44, publ. pod č. 572/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud konstatoval, že za žalobní body nelze považovat ani prostý výčet paragrafů správního řádu, které údajně žalovaný porušil, ani jejich parafrázi bez jakékoliv specifikace.
17. Tyto žalobcovy námitky tudíž nelze vypořádat jinak než obecným způsobem. Soud proto konstatuje, že po prostudování napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně dospěl k závěru, že jsou přezkoumatelná a jejich odůvodnění je v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. Správní orgány popsaly skutkový stav, ze kterého vycházely, specifikovaly právní úpravu, kterou k rozhodnutí ve věci použily, žalovaný se pak vypořádal se s odvolacími námitkami žalobce a rozvedl úvahy, kterými byl veden při vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
18. Podle § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení byl pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.
19. Konkrétněji žalobce namítal pochybení správních orgánů při posouzení otázky přiměřenosti rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k jeho trvalému pobytu ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu. Soud se s námitkami žalobce v tomto směru z následujících důvodů neztotožňuje. Jde-li o posouzení rodinného života žalobce, soud v první řadě konstatuje, že správní orgány v řízení vycházely z údajů z databáze obyvatel, ze kterých bylo zjištěno trvalý manželství žalobce a jeho bezdětnost, a výslechu svědkyně – odloučené manželky žalobce, kdy skutečnosti z toho vyplývající žalobce ve správním řízení nijak nespороval ani nedoplňoval, a dále z tvrzení, které jim o svém soukromém a rodinném životě poskytl sám žalobce. Ten se k věci vyjádřil pouze v doplnění svého odvolání. Jeho tvrzení byla stručná a především nebyla nijak konkrétní, přičemž však žalobce zároveň často poukazoval na to, že tvrzené skutečnosti – že žije se svou rodinou, která se celá nachází na území České republiky, že se zde nacházejí veškeré jeho statky a že ve Vietnamu již nemá žádných vazeb – byly správnímu orgánu známy.
20. K tomu soud podotýká, že z předložené spisové dokumentace nijak nevyplývá, že by správními orgány žalobcem namítané obecné skutečnosti opravdu známy byly. Tvrzení o tom, že žalobce žije na území České republiky se svou rodinou, naopak bylo (žalobcem nijak nerozporovanou) výpovědí jeho odloučené manželky značně zpochybněno. Ze založených dokladů o lustracích v evidenci obyvatel ani z jiných listin založených ve spise rovněž nevyplývají žádné další rodinné příslušníci, kteří by s žalobcem žili.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. V žalobě namítaný vztah a domácnost sdílenou s přítelkyní N. C. žalobce v průběhu správního řízení nezmínil. Její existence, potažmo vztah k žalobci nevyplyvají ani z jiných listin založených ve spise. Soud podotýká, že ve správním soudnictví je přezkum prováděn podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Pokud tedy žalobce aktuálně (jak uvedl v žalobě) žije ve společné domácnosti s přítelkyní, může jít o později nastalou skutečnost, kterou v soudním řízení nelze zohlednit. Pokud s ní žil již v době vydání napadeného rozhodnutí, bylo v jeho zájmu tuto skutečnost správním orgánům sdělit, což však neučinil.
22. Správní orgány při svém rozhodování vzaly v úvahu mj. i délku pobytu žalobce na území České republiky, existenci jeho živnostenského oprávnění, délku uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody a skutečnost, že navzdory dlouhodobému pobytu na území České republiky je žalobcova znalost českého jazyka malá.
23. Žalobce však měl za to, že předestřená správními orgány učiněná skutková zjištění ohledně jeho rodinného a soukromého života nejsou dostatečná, přičemž poukazoval zejména na charakter řízení, které bylo vedeno z moci úřední, a základní zásady činnosti správních orgánů. Byl toho názoru, že navzdory tomu, že správním orgánům v řízení předložil podstatné skutečnosti, správní orgány přesto zjišťovaly pouze okolnosti svědčící v jeho neprospěch a zcela rezignovaly na zjišťování okolností pro něj příznivých. Správním orgánům v žalobě vytýkal, že měly možnost provést například jeho výslech jakožto účastníka řízení, a tak si ujasnit rodinné vazby a všechny okolnosti významné pro posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí.
24. Kritéria, která je třeba v rámci posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu do soukromého nebo rodinného života zohlednit, jsou demonstrativně uvedena v § 174a zákona o pobytu cizinců. Jak ovšem vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, postačuje, pokud se správní orgány výslovně zabývají pouze těmi kritérii, k nimž se pojí skutečnosti uváděné cizincem či skutečnosti jednoznačně vyplývající z obsahu správního spisu (viz rozsudky ze dne 26. 2. 2014, č. j. 8 As 109/2013-34, publ. pod č. 942/2014 Sb. NSS, a ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 Azs 60/2017-37, publ. pod č. 2129/2017 Sb. NSS).
25. K tomu soud shrnuje, že žalobce o svém soukromém či rodinném životě nic konkrétního neuvedl. Správní orgány proto ve svých rozhodnutích pracovaly se skutečnostmi, které získaly vlastní aktivitou, a to zejména lustracemi v evidenci obyvatel a z výslechu odloučené manželky žalobce. Měl-li žalobce za to, že v jeho případě byly dány výjimečné okolnosti, které by vedly až k nezákonnosti rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, bylo na něm, aby je uvedl. Teprve pokud by tak učinil, by bylo možné správním orgánům důvodně vytýkat, že k nim měly přihlédnout nebo že ohledně těchto tvrzení nedostatečně zjistily skutečný stav věci. To se však v projednávané věci nestalo.
26. Žalobcova námitka o tom, že správní orgán neprovedl navržené důkazy ani řádně nezodůvodnil, proč nepřistoupil k doplnění dokazování, se míjí s tím, že žalobce v průběhu správního řízení žádné důkazy nenavrhoval. Uvedl pouze, že správní orgán „měl možnost provést minimálně výslech účastníka řízení, a tak si mohl ujasnit rodinné vztahy a všechny okolnosti, které mají význam pro posouzení přiměřenosti rozhodnutí [...]“. S takovýmto „návrhem“, kdy soud znovu opakuje, že žalobce ani netvrdil konkrétní skutečnosti, které by měly být prokázány, se žalovaný vypořádal zcela dostatečně a v souladu s ustálenou judikaturou. K funkci výslechu účastníka řízení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 6. 2. 2014, č. j. 6 As 147/2013-29, kde uvedl, že „výslech účastníka řízení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, ani aby se touto formou vyjadřoval k jiným provedeným důkazům. K tomu slouží primárně podání, návrhy a jiné procesní úkony účastníka řízení“. Návrh na provedení účastnického výsledku tedy není primárně prostředkem pro sdělování rozhodujících skutečností a takový návrh nemůže nahradit konkrétní tvrzení účastníka řízení. Jedná se o důkazní prostředek, který je nutno využít zejména tam, kde jsou o skutkovém stavu pochybnosti, či panují-li v něm rozpory.

27. Správní orgány se dostatečně zabývaly též okolnostmi pravomocného odsouzení žalobce za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že byl toliko konstatován odsuzující rozsudek a naopak zcela opomenuto posouzení závažnosti spáchaných skutků a role žalobce. V rozhodnutí zejm. správního orgánu I. stupně je rozebrána role žalobce v trestné činnosti tak, jak vyplynula z trestních rozsudků okresního a krajského soudu, a popsána poměrně rozsáhlá a dlouhodobě páchaná protiprávní činnost žalobce.
28. Správní orgány zjištěné skutečnosti týkající se života žalobce a jím spáchanou úmyslnou trestnou činnost následně postavily proti sobě a na základě jejich poměření z nich učinily závěr, který ve svých rozhodnutích dostatečným způsobem odůvodnily a se kterým se soud ztotožňuje. Podle něj zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce nepochybně negativním způsobem zasáhne do jeho života, intenzita zásahu však není s ohledem na zjištěné skutečnosti o jeho rodinné a soukromé situaci a na popsané jednání žalobce natolik vysoká, aby bylo možno hodnotit takový zásah jako nepřiměřený. V takové situaci totiž musí zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku a veřejného zdraví převážit nad individuálními zájmy jednotlivce.
29. Stejně jako v otázce posouzení soukromého a rodinného života žalobce a okolností spáchané trestné činnosti tedy nelze podle názoru soudu rovněž ani úvahám o posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce z pohledu uplatněných námitek cokoli vytknout. Soud tak dospěl k závěru, že rozsah zjištěných skutečností zejména s ohledem na pasivitu žalobce a jejich následné poměření s hrozbou plynoucí z dalšího pobytu žalobce na území České republiky provedly správní orgány dostatečně, a to i ve smyslu žalobcem výše odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 68/2012-39.
30. Za nepřiléhavou pak soud považuje námitku žalobce brojící proti tomu, že správní orgány uvedly, že žalobce může na území České republiky pobývat na základě jiného pobytového oprávnění. Takováto interpretace vydaných rozhodnutí není podle soudu správná. Z obou rozhodnutí totiž vyplývá pouze informace o tom, že zrušení povolení k trvalému pobytu neznamená pro žalobce zákaz pobytu na území České republiky. Správní orgán I. žalobce upozornil na možnost požádat o udělení jiného pobytového oprávnění. Tuto skutečnost však nijak nezohledňoval při posuzování zásahu vydaného rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce, tj. z hlediska naplnění podmínek dle § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
31. Soud pro úplnost opakuje, že podstatnými okolnostmi pro zrušení povolení k trvalému pobytu dle § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců je to, zda byl žalobce pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce. Tyto dvě podmínky, jak je výše uvedeno, byly naplněny. Na okolnosti, že žalobce může po zrušení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povolení k platnosti svého trvalého pobytu pobývat na území České republiky na základě jiných pobytových oprávnění, správní orgány svá rozhodnutí nezaložily.

32. Žalobu vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. července 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.